

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: J.H. (dříve H.), nar. ..., bytem ...

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 19.11.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 10.10.2018 , č.j. ...
o starobní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce/žalobkyně a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního

samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný soudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 10.10.2018.

2. **Včasnou žalobou ze dne 17.11.2018** zdejšímu soudu osobně doručenu dne 19.11.2018 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované č.j. ... ze dne 10.10.2018. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že opakovaně žádala ČSSZ, aby ji správně dopočítala částku 95.919,-Kč do vyměřovacího základu při výpočtu starobního důchodu, kterou musí řádně rozpočítat do teta (později žalobkyně upřesnila, že správně mělo být uvedeno do let a) měsíců. Požadované ČSSZ opět odmítla udělat, proto se žalobou domáhá správného výpočtu (opět) svého starobního důchodu a navrhl, aby ČSSZ doložila, z jakých částek důchod vypočítala od 1.1.1986 do 31.12.2013, dále rozpočítala k těmto částkám částku 95.919,- Kč, a to od 16.3.1987 do 14.9.2001. Závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k novému rozhodnutí a výpočtu, kde bude částka 95.915,- Kč správně rozpočítána do příslušných měsíců a let. *(K žalobě byla připojena mimo jiné kopie napadeného rozhodnutí ze dne 10.10.2018 a rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.7.2018 č.j.)*
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 10.10.2018 č.j. ...** bylo rozhodnuto ve věci námitek žalobkyně proti rozhodnutí ČSSZ o její žádosti o starobní důchod podle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen **ZOPSZ**) a § 90 odst. 1 písm. c) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen **správní řád**) tak, že rozhodnutí ČSSZ č.j. ... ze dne 3.7.2018 se zčásti mění tak, že se účastníkovi řízení, tj. žalobkyni, přiznává starobní důchod dle § 29 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**); ve zbytku se toto rozhodnutí potvrzuje.
ČSSZ rozhodnutím ze dne 3.7.2018 přiznala žalobkyni od 29.7.2014 dle § 29 odst. 1 písm. a) zákona starobní důchod ve výši 9.442,- Kč měsíčně. Dle vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen **MPSV**) č. 208/2014 Sb. náleží od lednové splátky důchodu v roce 2015 starobní důchod ve výši 9.616,- Kč měsíčně. Dle vyhlášky MPSV č. 244/2015 Sb. náleží od lednové splátky důchodu v roce 2016 starobní důchod ve výši 9.656,- Kč měsíčně. Dle nařízení vlády 325/2016 Sb. náleží od lednové splátky důchodu v roce 2017 starobní důchod ve výši 9.925,- Kč měsíčně a dle nařízení vlády č. 343/2017 Sb. od lednové splátky důchodu v roce 2018 náleží starobní důchod ve výši 10.334,- Kč měsíčně.
V podaných námitkách žalobkyně požadovala rozpočítat částku náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti ve výši 95.919,-Kč pro účely výpočtu důchodu na jednotlivé dny, měsíce a roky. K tomu žalovaná uvedla, že rozhodnutím ze dne 21.6.2017 č.j. ... vyhověla ČSSZ žádosti žalobkyně o započtení náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti podle § 195 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění účinném do 31.12.2006, v částce 95.918,16 Kč (dále jen **náhrada**), do výpočtu částečného invalidního důchodu (tj. od 1.1.2010 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně) a od 29.7.2014 starobního důchodu dle § 61a zákona. Podkladem pro započtení náhrady do výpočtu důchodové dávky byl žalobkyní předložený dopis, kterým byla vyzvána správcem konkurzní podstaty Ing. M.B. k převzetí částky dle rozvrhového usnesení úpadce ŠKODA, a.s. ze dne 7.11.2013 č.j. 29 K33/2001-1935, která jí náleží jako

věřiteli č. 691, ve výši 95.918,86 Kč a byla jí vyplacena v hotovosti. Za účelem došetření povahy výše uvedené částky, a případně konkrétního období, za které tato částka náležela, oslovila ČSSZ výše jmenovaného správce konkurzní podstaty a Krajský soud v Plzni, od kterého byla vyžádána přihláška pohledávky žalobkyně do konkurzního řízení vedené pod sp. zn. 29 K 33/2001.

Po provedeném šetření došla ČSSZ k závěru, že žádosti žalobkyně o započtení náhrady ve výši 95.918,86 Kč (po zaokrouhlení 95.919,-Kč) může být vyhověno, nicméně nebylo zjištěno, za jaké období tato částka náležela a už vůbec ne, za jaké konkrétní měsíce byla vyplacena. ČSSZ tak vyčerpala všechny možnosti, jak k tomuto zjištění dojít. Proto byla v rámci řízení oslovena žalobkyně, aby ČSSZ sdělila, za jaké konkrétní období jí náhrada náležela. Žalobkyně požadovanou informaci neposkytla s odvoláním na skutečnost, že není povinna cokoliv dokládat.

S ohledem na to, že v průběhu řízení pojištěnec nese tzv. důkazní břemeno a vzhledem k tomu, že ČSSZ nemá k dispozici jediný doklad či jiný důkazní prostředek, ze kterého by vyplývalo, za která konkrétní období náhrada náležela, přistoupila ČSSZ rozhodnutím ze dne 21.6.2017 k započtení náhrady do posledního roku rozhodného období stanoveného pro účely výpočtu částečného invalidního důchodu, tj. do roku 2000, a to i přesto, že náhrada byla dle sdělení správce konkurzní podstaty žalobkyni vyplacena až v roce 2014. K požadavku rozpočtení náhrady na jednotlivé dny a měsíce ČSSZ podotkla, že je to irelevantní, jelikož pro výpočet důchodové dávky je rozhodný celkový příjem dosažený za kalendářní rok.

Dále bylo uvedeno, že žalobkyně splnila podmínky pro přiznání starobního důchodu ve smyslu § 29 (odst. 1) písm. a) zákona dne 29.7.2007, jelikož tímto dnem dosáhla důchodového věku 58 let a získala potřebnou dobu pojištění. Pro účely výpočtu osobního vyměřovacího základu žalobkyně bylo vycházeno z vyměřovacích základů získaných za období od 1.1.1986 do 28.7.2007 z důvodu, že žalobkyně po 28.7.2007 nedosáhla žádného vyměřovacího základu, který by byl získán z účasti na pojištění ve smyslu § 8 a § 11 zákona o důchodovém pojištění (tj. např. z pracovního poměru, samostatné výdělečné činnosti, atd.).

Následně žalovaná na str. 3-5 napadeného rozhodnutí uvedla postup výpočtu starobního důchodu žalobkyně, který je dle jejího mínění zcela dostačující, a to i vzhledem k tomu, že žalobkyně byla již v předchozích četných rozhodnutích ČSSZ o způsobu výpočtu důchodové dávky informována. Výpočtový základ činí 14.794,-Kč, za 32 roků pojištění a procentní výměra 48% (32x1,5) z 14.794,-Kč činí 7.102,-Kč plus 2.340,-Kč (základní výměra), takže starobní důchod činí 9.442,-Kč měsíčně. Zároveň žalovaná podotkla, že invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, který byl dosažením 65 let věku žalobkyně transformován dle § 61a zákona na starobní důchod, činil ke dni 29.7.2014 měsíčně 6.214,-Kč.

Závěrem žalovaná konstatovala, že vzhledem k tomu, že ve výroku napadeného rozhodnutí ČSSZ nedopatřením neuvedla u § 29 zákona odstavec 1, bylo napadené rozhodnutí změněno tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno. Jelikož další vady napadeného rozhodnutí ČSSZ neshledala, ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdila.

4. Předcházejícím rozhodnutím ČSSZ ze dne 3.7.2018 č.j. ... byl podle ustanovení § 29 písm. a) zákona žalobkyni přiznán od 29.7.2014 starobní důchod ve výši 9442 Kč měsíčně, který po zvýšení od lednové splátky důchodu v roce 2018 celkem činil 10334 Kč měsíčně (procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod za 32 roků pojištění činila 7102 Kč).
5. Žalovaná dne 16.1.2019 ve svém vyjádření k žalobě, které bylo zasláno i žalobkyni,

zrekapitulovala průběh správního řízení a mimo jiné uvedla, že vzhledem k tomu, že žalovaná neměla a dosud nemá k dispozici jediný doklad či jiný důkazní prostředek, ze kterého by vyplývalo, jak částku vyplacenou žalobkyni dle rozvrhového usnesení ve výši 95.919 Kč rozdělit do jednotlivých let, za které náhrada náležela, přistoupila žalovaná již rozhodnutím ze dne 21.6.2017 k započtení náhrady do posledního roku rozhodného období stanoveného pro účely výpočtu částečného invalidního důchodu, tj. do roku 2000, a to i přesto, že náhrada byla dle sdělení správce konkurzní podstaty žalobkyni vyplacena až v roce 2014. Jiné podklady, které by umožnily postupovat dle návrhu žalobkyně, dávkový spis neobsahuje, a ani žalobkyně žádné nové listiny či jiné důkazy ohledně vyplacené částky 95.919,-Kč nedoložila, proto žalovaná pro stanovení výše starobního důchodu hodnotila doby pojištění a vyměřovací základy za rozhodné období tak, jak jsou uvedeny v osobním listě důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) ze dne 29.6.2018, který je součástí rozhodnutí ze dne 3.7.2018 č.j. Dále žalovaná odkázala na podrobné odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a podklady dávkového spisu a závěrem navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

6. **Ze zaslaného dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 10.10.2018 i ve vyjádření žalované ze dne 16.1.2019 k žalobě odpovídají obsahu spisu. Podle doručanky založené ve spise bylo napadené rozhodnutí ze dne 10.10.2018 doručeno žalobkyni dne 12.10.2018. Ze založené žádosti sepsané dne 28.5.2018 na Okresní správě sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město vyplývá, že žalobkyně žádala o přiznání starobního důchodu od 29.7.2014. Ze založeného **OLDP** zpracovaného 26.6.2018, který byl nedílnou součástí rozhodnutí **ČSSZ** ze dne 3.7.2018 o přiznání starobního důchodu žalobkyni od 29.7.2014, vyplývá, že nemá od 1.1.1996 do 22.3.2001 vykázáno žádné zaměstnání ani vedlejší činnost, od 23.3.2001 do 22.3.2004 má vykázanu náhradní dobu pojištění – uchazeč o zaměstnání. Založena je i odpověď žalobkyně ze dne 17.9.2018 adresovaná žalované, v níž mimo jiné uvedla, že ona nemá žádnou povinnost dokládat, jaká částka jí byla v konkrétním období vyplacena, to je ze zákona povinnost jejího zaměstnavatele, tak nechápe, co s tím opět sleduje a neustále ji otravuje žalovaná svými nesmysly a částku 95 919 Kč, kterou obdržela, řádně doložila, i když i to měl sdělit její zaměstnavatel.
7. Následně **Nejvyšší správní soud** (dále jen **NSS**) **usnesením ze dne 27.2.2019 č.j. Nao 27/2019-21** rozhodl o námitce podjatosti uplatněné žalobkyní podáním ze dne 3.2.2019 tak, že soudkyně Krajského soudu v Plzni JUDr. Alena Hocká není vyloučena z projednávání a rozhodování v předmětné věci. **NSS** uvedl, že námitka žalobkyně neobsahuje žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti a ani z vyjádření soudkyně krajského soudu neplyne nic, z čeho by bylo možno pochybovat o její nepodjatosti, tyto skutečnosti nevyplynuly ani ze soudního spisu.
8. **Usnesením ze dne 4.4.2019 č.j. 16Ad 92/2018-33** zdejší soud zamítl návrh žalobkyně na ustanovení zástupce, když dospěl k závěru, že ustanovení zástupce není v této věci k ochraně práv žalobkyně nezbytně třeba, čímž žalobkyně nesplňuje jednu z kumulativních podmínek pro ustanovení zástupce. V žalobě doručené soudu dne 19.11.2018 dostatečně srozumitelným způsobem žalobkyně vyjádřila důvod nesouhlasu s napadeným rozhodnutím **ČSSZ**, čeho se domáhá a uvedla i závěrečný návrh, takže se jedná o projednatelnou žalobu, ohledně níž nebylo třeba odstraňovat její vady či ji doplnit. Za této situace pak neměl soud důvod zabývat se druhou z podmínek, tedy zda žalobkyně splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků.

9. **Podáním ze dne 21.6.2019 žalobkyně** sdělila zdejšímu soudu, že nesouhlasí s tím, aby soud rozhodoval ve věci samé bez jednání. Současně požadovala, aby ČSSZ doložila všechny doklady s jejím podpisem, ze kterých vypočítala její důchody od r. 1986 a též doložila i doklady od r. 2007 do r. 2014, které vůbec nejsou nikde uvedeny.
10. **Žalovaná podáním ze dne 22.2.2019** též sdělila, že nesouhlasí s tím, aby soud rozhodl o věci samé podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání.
11. **U ústního jednání konaného dne 24.10.2019** u zdejšího soudu žalobkyně setrvala na podané žalobě a dále uvedla, že dle ní soud tím, že jí zamítl právního zástupce, porušil zákon a její právo na spravedlivý proces a také, že nepožaduje zvýšení starobního důchodu, ale požaduje správný výpočet nejen starobního, ale i invalidního důchodu, a to již 19 let a ČSSZ neustále uvádí, že požaduje zvýšení, což není pravda. Zmínila také, že její spor se zaměstnavatelem, ten již neexistuje, trvá už 32 let, léta jí neplatil, a když v minulých sporech požadovala, aby jí částky, co jí patří, byly započítány, bylo to soudem zamítnuto, že až částky obdrží fakticky, tak teprve mohou být započteny. Rovněž žalobkyně uvedla, že podle ní by měla být předmětná částka, tj. 95.919,-Kč, vypočítána do měsíců, ač i z evidenčního listu důchodového zabezpečení (dále jen **ELDZ**) založeného v dávkovém spisu a předloženého žalobkyni k nahlédnutí je zřejmé, že se příjmy vykazují pouze za jednotlivé roky. Po vysvětlení, že žalovaná musí podle zákona započítat pouze částky, které byly vyplaceny a nikoliv částky, které by jí měly náležet, žalobkyně uvedla, že zákon o důchodovém pojištění je tedy špatný, když toto neumožňuje a navíc ji podle ní měl stát odškodnit už v roce 1990 a vůbec se neměla dostat do konkursního řízení jejího bývalého zaměstnavatele (státní podnik Škoda, koncern, Závody V. I. Lenina, Plzeň) a není možné, aby se stát vymlouval na zákony, když sám zákony nedodrží. Navíc uznal i Evropský soud pro lidská práva v roce 2006, kdy konstatoval, že je povinností obecních soudů, aby dbal na přiměřenou dobu sporu, a u ní už tento soud trvá 32 let - jedná se o pracovní spor, který není dosud ukončen a má dle jejího názoru vliv na všechny další soudní řízení. K dotazům žalobkyně uvedla, že od 23.9.1992 nikde nepracovala, celou dobu byla v evidenci úřadu práce (dále jen **ÚP**) a je jí samozřejmě známo, že z evidence ÚP se počítá pouze omezená doba, ale není správné, že od 24.9.1992 do 31.12.1995, kdy má vykázanou nezaměstnanost, má celou tuto dobu jako vyloučenou dobu, přestože v tu dobu pobírala náhrady a ty jí tam měly být započteny (*plné náhrady*); po obdržení dopisu z kanceláře Ing. B., správce konkursní podstaty, ze dne 16.4.2014, se buďto druhý nebo třetí den dostavila osobně a v hotovosti jí byla předmětná částka, tj. 96.918, 85,-Kč, vyplacena. Závěrem žalobkyně uvedla, že na žalobě trvá a v případě, že prohraje, bude požadovat právníka, protože podá ústavní stížnost, protože je přesvědčena, že tento stát, ne soud, porušuje její základní lidská práva na spravedlivý proces. Přítomný zástupce žalované vysvětlil, že pro žalobkyni bylo výhodnější pro výpočet důchodu tuto dobu nezaměstnanosti vykázat jako vyloučenou dobu, než tam uvádět jí vyplácené náhrady, protože pokud nastane takováto situace, tak se dělají dva srovnávací výpočty se započtením náhrady a druhý výpočet s vyloučenou dobou a použije se pro pojištěnce ten výpočet, který je pro něho výhodnější, což nepochybně bylo i ve věci žalobkyně a ČSSZ nemá ze zákona povinnost zasílat pojištěnci výpočty, které provede při rozhodování o žádosti o důchod. Závěrem zástupce žalované navrhl zamítnutí žaloby a dále uvedl, že problematika zápočtu náhrad a vyloučených dob byla velmi podrobně vysvětlena v rozhodnutí o námitkách ze dne 11.2.2015, kde jsou uvedeny roky 1993, 1994 a 1995 a jsou zde zhodnocena celá tato období jako vyloučená doba a současně je zde i vysvětlení, jakým způsobem se započítává vyloučená doba do 31.12.1995.

12. Podle **§ 3 správního řádu**, tj. zákona č. 500/2004 Sb., je řízení před orgánem rozhodujícím o dávce důchodového pojištění ovládáno zásadou materiální pravdy, a tudíž je správní orgán odpovědný za zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za tímto účelem jsou orgány sociálního zabezpečení vybaveny na základě § 12 a § 13 ZOPSZ významnými pravomocemi k získávání podkladů pro svá rozhodnutí od jiných subjektů, ale také k jejich hodnocení a kontrole. Orgán sociálního zabezpečení si proto musí aktivně (v součinnosti s pojištěncem) dle § 50 odst. 2 správního řádu opatřit nezbytné podklady pro zjištění skutkového stavu věci.
13. Dle **§ 52 zákona č. 500/2004 Sb.** (správní řád) účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
14. V **§ 29 odst. 1 písm. a) zákona** je stanoveno: Pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 25 let a dosáhl aspoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod (dále jen „důchodový věk“) před rokem 2010.
15. Podle **§ 33 odst. 2 zákona** výše procentní výměry starobního důchodu se stanoví procentní sazbou z výpočtového základu podle doby pojištění získané do vzniku nároku na tento důchod a podle doby pojištění získané po vzniku nároku na tento důchod. Do doby pojištění získané do 18 let věku a po vzniku nároku na starobní důchod se nezahrnují náhradní doby pojištění. Výše procentní výměry starobního důchodu činí nejméně 770 Kč měsíčně.
16. Dle **§ 16 odst. 1 zákona** osobní vyměřovací základ je měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů pojištěnce za rozhodné období (§ 18). Tento průměr se vypočte jako součin koeficientu 30,4167 a podílu úhrnu ročních vyměřovacích základů za rozhodné období a počtu kalendářních dnů připadajících na rozhodné období; jsou-li v rozhodném období vyloučené doby (odstavce 4 a 5), snižuje se o ně počet kalendářních dnů připadajících na rozhodné období.
17. V této věci se žalobkyně podanou žalobou domáhala zrušení napadeného rozhodnutí žalované z důvodů v ní uvedených. Soud pak na základě všech shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 10.10.2018 není důvodná s ohledem na níže uvedené. Žalobkyně totiž neprokázala, že by žalovaná při rozhodování o její žádosti o starobní důchod postupovala v rozporu se zákonem. Napadené rozhodnutí nevykazuje takové vady, k nimž by soud musel přihlídnout ex offio, jelikož rozhodnutí je srozumitelné a přezkoumatelné, stejně tak i předcházející rozhodnutí ze dne 3.7.2018, které sice bylo zatíženo vadou (neuvedení odst. 1 u § 29 písm. a) zákona), která však byla odstraněna napadeným rozhodnutím ze dne 10.10.2018, přičemž na výši přiznaného starobního důchodu uvedená vada byla zcela bez vlivu.
18. Soud se plně ztotožnil s obsahem odůvodnění napadeného rozhodnutí i vyjádření žalované (výše uvedené), neboť plně odpovídají předmětné zákonné úpravě, proto na ně pro stručnost odkazuje, jelikož jsou známy všem účastníkům řízení. Rovněž soud přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení a nezjistil žádné skutečnosti, které by byly způsobitelné k jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení žalované.
19. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí dostatečně podrobně vypořádala s postupem výpočtu starobního důchodu žalobkyně. Žalobkyně sice požadovala rozpočtení vyplacené náhrady

na jednotlivé dny a měsíce, avšak soud se v tomto směru ztotožňuje s žalovanou, která tento požadavek považuje za irelevantní, jelikož pro výpočet důchodové dávky je rozhodný celkový příjem dosažený za kalendářní rok. V daném případě je nutné poukázat na to, že tzv. důkazní břemeno nese k prokázání určité skutečnosti účastník řízení, bylo tedy na žalobkyni, aby prokázala, za která konkrétní období předmětná náhrada náležela, když žalovaná neměla k dispozici jediný doklad či jiný důkazní prostředek, ze kterého by tento údaj vyplýval. Přesvědčení žalobkyně, že ona nemá žádnou povinnost cokoli dokládat je ve smyslu citovaného § 52 správního řádu mylné.

20. ČSSZ tedy započítla předmětnou náhradu do posledního roku rozhodného období stanoveného pro účely výpočtu částečného invalidního důchodu, tj. do roku 2000, a to i přesto, že náhrada byla dle sdělení správce konkurzní podstaty bývalého zaměstnavatele žalobkyně vyplacena žalobkyni v hotovosti až v roce 2014, protože započtení předmětné částky do uvedeného roku bylo pro žalobkyni výhodnější. Je nepochybné, pokud by nedošlo k úpadku tehdejšího zaměstnavatele žalobkyně, původně státní podnik ŠKODA, koncern, Závody V. I. Lenina, Plzeň (konkurs byl vyhlášen 12.9.2001), nenastal by problém ohledně zjištění období, za které byla předmětná náhrada vyplacena žalobkyni a nepochybně by byla vyplacena dříve, než v roce 2014 a byla by tudíž započtena do doby, do níž náležela. Žalovaná se snažila potřebný údaj zjistit, což se jí však nepodařilo, přestože oslovila konkursního správce i zdejší soud, u něhož byl konkurs veden.
21. Soud na rozdíl od žalobkyně v této věci neshledal pochybení žalované při vydání napadeného rozhodnutí ze dne 10.10.2018, jímž bylo napraveno pochybení ČSSZ v rozhodnutí ze dne 3.7.2018, kdy ve výroku u § 29 písm. a) zákona nebyl uveden odstavec 1, jelikož výpočet starobního důchodu byl proveden správně, započteny byly všechny příjmy žalobkyně v rozhodném období. Sama žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno (§ 52 správního řádu), nepředložila při podání žaloby ani v průběhu soudního řízení žádné důkazy, na jejichž základě by bylo možno dospět k závěru, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti mající vliv na výpočet starobního důchodu, což by bylo důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí žalované a provedení nového výpočtu pro stanovení výše důchodu.
22. Žaloba žalobkyně je nekonkrétní v tom, že není uvedeno, na základě jakých rozhodných skutečností by měla žalovaná rozpočítat předmětnou částku náhrady ve výši 95.919 Kč na dobu od 16.3.1989 do 14.9.2001; rovněž tak je nekonkrétní v tom, jaký správný výpočet by měla žalovaná provést. Pokud se týká částek, ze kterých žalovaná vypočítala důchod, tj. od 1.1.1986 do 31.12.2013, ty jsou všechny uvedeny v OLDP ze dne 26.6.2018, který byl nedílnou součástí rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.7.2018 a sama žalobkyně neuvedla žádné konkrétní námitky k jeho obsahu, ani nepřeložila žádné důkazy k jejich zpochybnění. Toliko u ústního jednání dne 24.10.2019 uvedla, že pokud se týká OLDP ze dne 26.6.2018, tak doby pojištění/zaměstnání podle ní odpovídají, ale pokud se týká výdělků, tak to neví.
23. S ohledem na všechny zjištěné skutečnosti soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným, proto žalobu zamítl (**výrok I. rozsudku**) dle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Bylo by vhodné, aby si žalobkyně uvědomila, že žalovaná i soud jsou povinni vycházet a respektovat platné znění zákona bez ohledu na její přesvědčení i přání. Pokud by soud shledal pochybení žalované, zrušil by napadené rozhodnutí a věc jí vrátil k dalšímu řízení se závazným právním názorem, avšak v nyní projednávané věci nebylo shledáno takové pochybení žalované, které by bylo důvodem pro zrušení rozhodnutí. Soud se omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními

skutečnostmi.

24. Žalobkyně nebyla úspěšná, úspěšná žalovaná však ze zákona nemá nárok na náhradu nákladů, proto nebyla náhrada nákladů přiznána žádnému z účastníků (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 24. října 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně